

A COHESIÓN

Ademais dos mecanismos formais propios da lingua existen outros mecanismos cohesivos intencionais para lograr la coherencia global do texto. Estes son:

Substitución por sinónimos -Substitución por hiperónimos -Substitución por pronomes -Uso de palabras da mesma familia léxica -Uso de elipses: Suprimir un elemento -Uso de repeticións da mesma palabra -Uso de deícticos(esta, esa ,aquela..

Marcadores do discurso: Son ferramentas que se utilizan para organizar o texto en forma global e así poder identificar que nos di cada unha das partes.

Aparecen distintos tipos de conectores: nexos que indican as relacións entre as oracións.Hainos de enumeración,de oposición,de causa, de exemplificación,de adición...

Exemplo nº 1:

“A Antonia gustáballe practicar algunha actividade física. Os luns xogaba ao tenis; os martes corría; os mércores practicaba boxeo; o xoves xogaba a fútbol cos seus compañeiros; o venres era o único día que descansaba; o sábado esquiaba e o domingo facía escalada. Así pasaban os días da semana”

- Hiperónimo: “Días da semana” é o hiperónimo de luns, martes ...

-Hipónimo: “Tenis, correr, boxeo, fútbol, esquí e escalada” son os hipónimos de “actividade física” e son entre eles cohipónimos.

Exemplo nº 2:

Hai moito que aprender sobre o VIH e a SIDA. O VIH é o Virus de Inmuno Deficiencia Humana, é coma un microbio que entra no corpo e vai destruindo pouco a pouco los glóbulos brancos que son as defensas do noso organismo.Despois de varios anos, ese virus causa unha síndrome ou conxunto de enfermidades e problemas de saúde, que coñecemos como SIDA.A SIDA é a etapa final de infección polo VIH. SIDA significa Síndrome de Inmunodeficiencia adquirida. Ata agora non hai ningunha vacina nin cura, tampouco hai ningunha forma de sacalo do corpo.

- Repetición de palabras: VIH, SIDA

- Emprego de palabras do campo semántico da enfermidade: microbio, glóbulos brancos, defensas, organismo, virus, síndrome, enfermidades, saúde.

- Recorrenza sintáctica ou paralelismos: agora non hai ningunha vacina nin cura, tampouco hai ningunha forma de sacalo do corpo.

Exemplo nº3:

Sempre **me** interesou a **estupidez**, talvez por unha paixón **que me** acomete de vez en cando. Escribiría un tratado sobre **ela**. Se existe unha teoría científica da **intelixencia**, debería haber outra igualmente científica da **idiotez**.

Creo, incluso, que ensinala como materia en todos os niveis educativos produciría enormes beneficios sociais. O primeiro **deles** vacinarnos contra a **estupidez**, profilaxe de urxente necesidade, pois é un morbo do que todos podemos contaxiarnos. Por certo, un síntoma de **estupidez** é converter a palabra “morbo” (enfermidade) nun eloxio. Se a **intelixencia** é a nosa salvación, a **estupidez** é a nosa gran ameaza. Por **iso** merece ser investigada, como a sida.

-“me” é un **elemento deíctico** que sinala directamente ás persoas que interveñen na comunicación. Neste caso, trátase dunha deixé persoal, xa que se refiren ao autor do texto. O “nos” inclúe ao lector e, polo tanto, activa a función apelativa.

-As palabras marcadas en vermello (as que están subliñadas) son **elementos anafóricos**, que se refiren a palabras ou ideas aparecidas con anterioridade no texto: “que” fai referencia a “paixón”; “ela”, a estupidez; “la”, a estupidez; “deles”, aos beneficios sociais; “iso”, ao dito anteriormente.

Como o texto xira en torno a dúas palabras (intelixencia e estupidez), cohesiónase desde o punto de vista semántico coa repetición destas palabras ou a súa **substitución sinonímica**. (palabras en negriña)

EXERCICIOS SOBRE PROCEDEMENTOS DE COHESIÓN TEXTUAL

1: Sinala o procedemento empregado en cada un dos seguintes exemplos subliñados:

Nº1- “Non quería beberse a cunca de leite porque había unha ra dentro. Ninguén o creu, pero el sabía que era verdade porque el mesmo metera a ra na cunca de leite.”

Nº2- “Non quería beberse a cunca de leite porque había unha ra dentro. . Ninguén o creu, pero el sabía que era verdade porque el mesmo metera a ra na xerra de leite.”

Nº3- “Aquela noite non durmín ben. Espertei moi cedo e moi canso “

Nº4- “Custoume moito durmir, e cando logrei conciliar o sono, tiven, coma sempre, moitos pesadelos”.

Nº5- “Convídei a teus irmáns e a teus curmáns, pero estes non aceptaron. Subiremos todos, teus irmáns e eu, á montaña. Non sei se alí fará frío”.

Nº6- “A Directora díxome isto: que non saiamos ao recreo ata que no soe o timbre. Só entón podemos saír”

Nº7- “A miña última novela deixoume dous beneficios: pechoume as portas das editoriais e abriume as portas do teatro”

Nº8- “É un gran amante das plantas, especialmente das aromáticas, como o tomiño, o romeu e a lavanda”.

2: Identifica os marcadores textuais que encontres no texto e clasifícaos:

“A tarde en que chegamos á cidade, a pesar de que non estabamos moi animados,fixemos miles de cousas. En primeiro lugar, fomos visitar ó noso avogado; despois dirixímonos a uns grandes almacéns,mercamos varias cousas que necesitabamos para a nova casa e tamén os xornais do día. En resumo, non nos aburrimos en absoluto. Incluso tivemos tempo para ir ao cine. Á saída do cine encontrámonos cun amigo. Entón comezou o máis divertido da tarde, porque nos contou tantos chistes que era imposible parar de rir.Chegamos á casa moi cansos. En cambio, estabamos contentos de vivir no rural.

3. Analiza os procedementos de cohesión textual que encontres no seguinte texto.

Falaba e falaba ...

Falaba, e falaba, e falaba, e falaba, e falaba, e falaba, e falaba. E veña a falar.vEu son unha muller da miña casa. Pero aquela criada gorda non facía máis que falar, e falar, e falar. Estivese eu onde estivese, viña e comezaba a falar. Falaba de todo e de calquera cousa, o mesmo lle daba. Despedila por iso? Tería que pagarlle os seus tres meses. Ademais sería moi capaz de botarme mal de ollo. Ata no baño: que se isto,que se aquilo, que se o de máis alá. Metinlle a toalla na boca para que calase. Non morreu diso, senón de non falar: rebentáronlle as palabras por dentro.

4.-Analiza os procedementos de cohesión do texto seguinte.

“Hai algún tempo vin un delicioso anuncio na televisión: un can era abandonado na estrada e os seus ollos imploraban que non lo abandonaran. Era un pequeno poema tenro e triste, algo cruel, quizais. Gústanme moito máis os anuncios que moitas películas malas ou banais que, lonxe de divertir ou educar, soamente nos volven estúpidos. Os anuncios son ideais por tres motivos. O primeiro: son curtos e concisos.

O segundo: neles aparecen frecuentemente xogos de palabras. E en terceiro lugar; chégannos dunha forma fulminante, como un pequeno raio de inspiración. Así, descartando as mensaxes subliminais e as bobadas do tipo "sexa libre con este coche deportivo; ás veces valen máis corenta segundos de publicidade ca hora e media e aburrimiento.